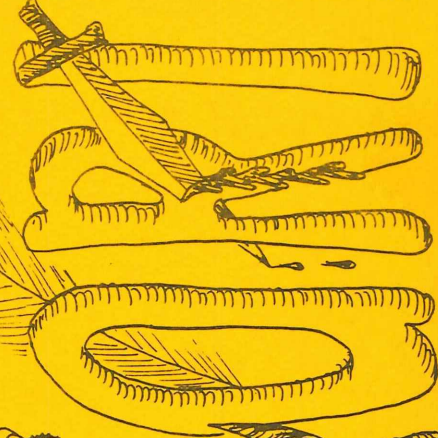
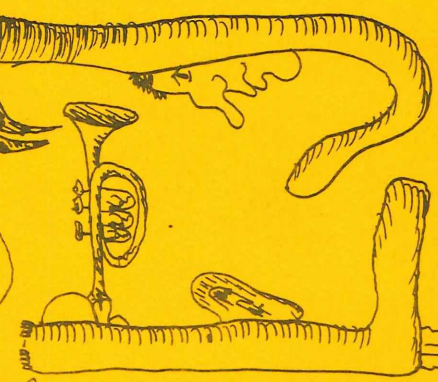
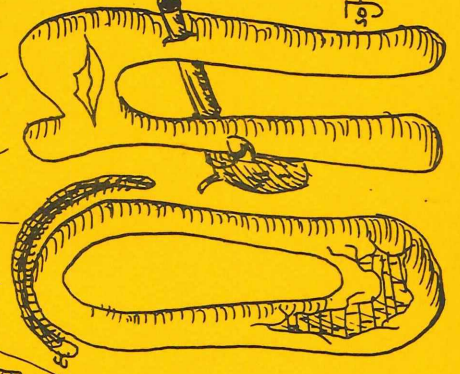
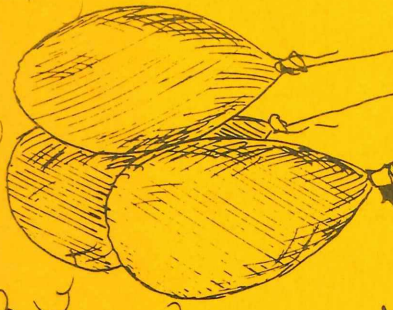

KARILJON
@ IS @
HERBOREN @

HIER
RUST
LOUDE KARILJON
+ resonaans +
resonaans
in
space

50 Hout 79

jaargang '79/'80 nummer 1

1 november 1979

VOORWOORD

De klok sloeg acht slagen. Toen de echo weggeëbd was, kwam de stilte weer. Een stilte als die van een begrafenis. Maar van een teraardstelling was hier toch nog net geen sprake. We waren nog juist op tijd.....

Het Kariljon stond met een been in het graf. Het was een afschuwelijk gezicht om hem zo te zien liggen op de tafel van de regentenkamer en bovendien bracht het een weë ondraaglijke lucht voort als was het reeds in staat van ontbinding overgegeaan.

Toch heeft het doktorenteam het aangedurfd dit letterkundige wrak te herstellen. Het medische team bestond uit de volgende mensen: Godelieve, Erik, Elbert, Han, Maria, Lols, Nina, Minka, Bart, Puck, medicus Bressers en Paul (deze laatste is degene, die voor de tuchtcommissie wordt geroepen als het Kariljon weer gaat kwakkelen en aan hem kun je ook de letterkundige recepten opsturen, door ze in grijze bus te deponeren, die hangt in de hal).

Nu, op die bewuste avond, namelijk donderdag 20 september zijn we begonnen aan de zeer afmattende operatie. De gehele regentenkamer was gesteriliseerd evenals ons operatietuig (ik bedoel dus onze instrumenten; dit om mogelijke vergissingen te voorkomen). Langzaam maar zeker begonnen we onze patiënt binnenstebuiten te keren en verwijderden we de versleten organen. Hier kwamen geheel nieuwe organen voor in de plaats, die blaakten van levensvatbaarheid.

Urenlang heeft onze staf met het Kariljon gebalanseerd op het randje van de afgrond. Gelukkig was om half elf de operatie tot een goed einde gekomen. Dit was voor ons natuurlijk reden voor een bescheiden viering.

Het Kariljon begint nu weer op krachten te komen. Het rolt alweer aardig, al zijn de bandjes van zijn rolstoel uiterst poreus. Maar als aan het Kariljon tijdig de juiste medicijnen van jullie zullen worden toegediend dan zal het niet lang meer duren of het Kariljon kan zich weer uit zijn rolstoel verheffen en zijn eens zo befaamde leven voortzetten.

Namens de gehele redactie,P.

7 trieste afscheid.....

De trotse hoofdredacteur!

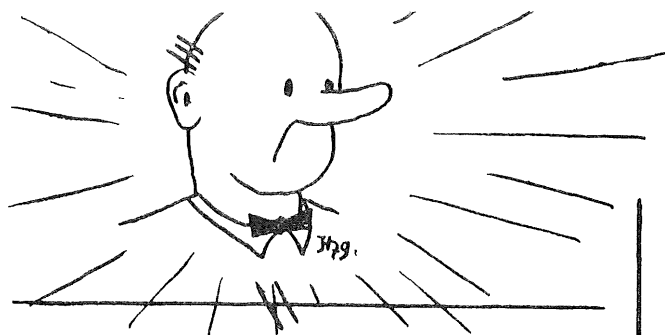
ALLE IN DIT VERHAAL VOORKOMENDE DINGEN EN FIGUREN HEBBEN GEEN ENKELE BETREKING OP DE WERKELIJKHEID!!!!!!

Stelt U zich eens voor.....
Terwijl wij, leerlingen, van onze welverdiende vakantie genieten, trekken enkele, voor ons welbekenden er al weer op uit om zich in een nieuw avontuur te storten, en wel op wintersport te Oostenrijk. Dit alles o.l.v. Captain Wind, die in zijn bolidebus van zijn medereizigers onder controle houdt.

DE HOOFDPERSONEN:

- De heer L.A.M.Biek, een bedrijvig ventje, actief op biologisch gebied en een zeer deskundig sterrekijker (lett. wel te verstaan).
- De heer Smookey, Geoloog. Verwoed roker uit de Peel.
- Captain Wind is een charmante doch gezaghebbende gentleman.
- Heinrichje. Een tenger Germaans mannetje met een stoere zeemansbaard.
- Mina Loempia. Die, zoals de naam al zegt, China vereerd heeft met een bezoek. Zij is de Hollandse drijfveer achter het hele drama.....

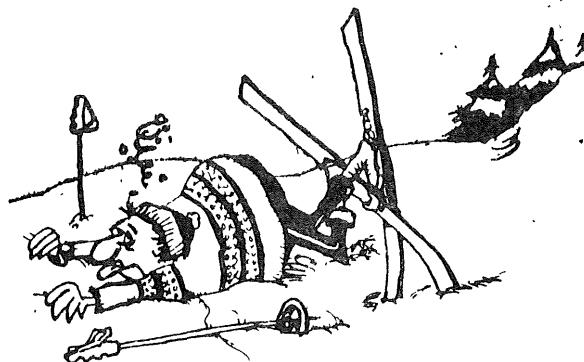
Op rijksweg X wordt omtreeks 06.30 uur een gammele bus, achtervolgd door een zoevende bolide, gesignaleerd. Laten we daarin eens een kijkje gaan nemen.. "Mina Loempia", klinkt het benauwd, "Ik moet....."
"O, hemel, het is weer zo ver, STOP DIE BUS".
BOOOIINGGG, KLINGG, BENG!!!!!!
Helaas, de bolide van Captain Wind is rijp voor de sloop. Met veel gemopper en tegengespartel stapt Captain dan toch maar in de bus.
Zich bewust van zijn aandeel in dit vreselijke voorval kruipt Heinrichje achter de bosjes en onze vrienden zijn een kwartiertje later weer vol goede moed op weg.

"Zeg Biek, hoe denk jij je vakantie door te brengen?", vraagt Smookey geïnteresseerd.
Deze vraag geeft de aanleiding tot een lange dialoog (liever gezegd monoloog) waarmee we jullie niet zullen vermoeien.

Diner 20.00 uur in het hotel.

Terwijl een mengeling van after-shaves en parfum door de eetzaal zweeft, wachten onze vrienden vol ongeduld op Biek. Eindelijk daar had je Biek, gecamoufleerd door vreemde stengels en bladeren

met een klein wit bloempje in zijn hand, 'n edelweiss.

"O, Biek, wat attent van je, dat had je niet meteen de eerste dag hoeven doen!"

"Ach ja, Mina, ik heb nu eenmaal alles over voor mijn verzameling. "Wat voor verzameling? Vrouwen...?"
"Nee mens, voor mijn herbarium!"
"Oo.....!!!"

Dit mocht de eetlust niet drukken en na het diner trokken zich allen terug in hun vertekken. Ieder besluit na het ontbijt iets te ondernemen omdat hij niet minder sportief wil lijken dan zijn collega's.

Je zou haast zeggen een 'ideale' vakantie! Maar dat pakte anders uit! Tien dagen later, na lunch-tijd: Een zonnige dag, en ieders goede humeur, brengt hen ertoe een gezamenlijke wandeling te maken. Maar zoals eerder vermeld:
DIT WORDT EEN DRAMA.....

Een---twee---drie...vier...hée!
Collega vijf ontbreekt, heer Smookey!
"Laten we het verloren schaap gaan
zoeken en herenigen in onze kring
"Jaaa?!"
"tuurlijk"
"Okee..."

Na een lange zoekactie komt Mina
Loempia op het lumineuze idee om
haar jodelcursus in praktijk te
gaan brengen:

S m o o k e y y y y y y
Half doof keren onze vrienden, zon-
der resultaat naar het hotel terug.
In zulk een situatie komt het lei-
dersinstinct van Captain Wind naar
boven:

"Hieraan moet iets gedaan worden!"
Zonder iets te zeggen stapt Hein-
richje op de receptioniste af. "Hoi,
ich sprich Deutsch, haben Sie Herr
Smookey gesiehn?"

Verbaasd kijkt de receptioniste om
zich heen en ziet dan Heinrichje
staan.

"Die W.C.?"

"Nein,nein," zegt Heinrichje trap-
pelend van ongeduld, "Menerr Smookey".
Na enkele verwoede pogingen geeft
hij het op en loopt teleurgesteld
terug.

Terwijl iedereen 's-avonds verslagen
in de suite aan een mokkapunt met
een warme grog zit, komt Biek de trap
afgestormd.

"Ik heb iets ontdekt! Kom mee kijken"
Iedereen snelt mee naar zijn kamer
waar een sterrekijker staat opgesteld.
"Kijk,kijk!", roept Biek enthousiast.
Maar de Captain heeft al gauw door wat
er aan de hand is.

"Dat is geen ster", roept hij opgewon-
den, "dat is Mister Smookey!!"

"O, ik kon hem al niet invietentieseren
in mijn boeken!"

"Laat me eens goed kijken: hij hangt
aan een ijspegel!"

Een paar uur later.....

Smookey, met zijn voeten in een tobbe
water en een dozijn dekens om zich heen
geslagen, vertelt zijn relaas: "Toen
ik al een eindje was achtergeraakt,
werd ik overvallen door een berggeit.
Ik heb me dapper verweerd, maar kon
niet verhinderen dat ze mijn geitesok-
kenmeenam en in mijn poging ze terug
te pakken - het was mijn laatste paar -
gleed ik uit."

" 't is gelukkig afgelopen..." *Joos,*
"Ja, gelukkig wel...!" *Mina*

RECLAME

Grotesk, in volle glorie,
stond hij op de voorkant van de story.
Gebruikad, met gulle lach,
maar wat geen der lezers zag,
waren de wallen onder z'n ogen,
die vertelden zonder mededogen
dat de drank bij hem niet onbekend was,
maar dat wist je wel ,wanneer je ook
Privé las.

(DUS LEES 'T KARILJÓN)

DE FIETSENSTALLING-ENQUETE

Wij ontvingen binnen enkele dagen twee -
derde deel van de uitgedeelde formulieren
terug: dat wil zeggen dat wij 203 ingevulde
papiertjes uit de bus hebben kunnen vissen.
Nogmaals zeggen we jullie dank voor de mede-
werking, want zonder jullie hulp hadden we
deze gegevens nooit kunnen verzamelen.

De eerste vraag was: Vind je het moeilijk
's-morgens te stallen?

Met ja antwoordden 106 leerlingen of 52%.

Met nee antwoordden 12 leerlingen of 6%.

Met soms antwoordden 84 leerlingen of 41%.

1 leerling onthield zich van antwoorden
op deze vraag.

Veel leerlingen die met soms antwoordden
vertelden dat het des te moeilijker wordt
je fiets te stallen als je les op een la-
ter tijdstip dan 08.30 uur aanvangt.

De tweede vraag: Vind je hem 's-avonds
ook weer terug waar je hem hebt weggezet?

84 leerlingen of 41% vonden hem weer terug.

25 leerlingen of 12% vonden hem niet terug
op die plaats.

94 leerlingen of 47% vonden hem daar soms
terug.

Sommige leerlingen schreven er ook uitdruk-
kelijk bij dat ze er bijna iedere dag naar
kunnen zoeken.

Vraag 3: Heb je door gebrek aan fietsenstallingen wel eens schade ondervonden aan je fiets?

Ja: 160 leerlingen of 79%

Nee: 42 leerlingen of 20,6%

Onthouden van antwoord: 1 leerling.

Vierde vraag: Beschrijf de schade: In het totaal werden er 330 schadegevallen opgegeven, wat dus neerkomt op 1,62 keer schade per leerling.

De meeste schade werd geconstateerd aan verlichting, jasbeschermers en kettingkasten.

Andere gevallen van schade: bellen, pompen, kilometertellers, versnellingen, lakschade, handvaten, spatborden, zadels, snelbinders, reflectoren, banden, bagagedragers krassen op tanken van brommers, trappers, spaken, standaards, slagen in wielen, sturen, sloten.

Leerlingen vertelden ook dat hun handremmen het niet meer deden als het geregend had.

Andere opmerkingen: -Mijn zadel is altijd zo nat als het regent. - Alles is naar de knoppen aan mijn fiets! -Hij maakt tegenwoordig zo'n rot geluid. -

5. Heeft de schade je wel eens geld gekost?

Ja: 107 leerlingen of 53%

Nee: 79 leerlingen of 39%

17 mensen gaven hierop geen antwoord.

In ogenschouw moet worden genomen dat veel leerlingen geen ja geantwoord hebben omdat ze zelf schade repareren of omdat vele vaders zo goed zijn dit te doen.

De zesde vraag: Wat lijkt jou de beste oplossing?

193 leerlingen of 95% vonden dat er een grotere fietsenstalling moet komen.

Van dit aantal vonden 102 leerlingen dat de nieuwe stalling overdekt moet zijn.

(De fietsen krijgen vrij snel last van roest in de open lucht).

1 leerling vindt dat de brommers en fietsen gescheiden moeten staan.

15 leerlingen vonden dat de autoparkeerplaats veel kleiner zou moeten worden en dat deze ruimte voor het fietsenprobleem gebruikt zou moeten worden.

2 Leerlingen zouden graag zien dat iedereen een eigen hokje of plaatsje zou krijgen. Een heel andere oplossing was: - Gewoon geen school meer, dan ben je van al dat gedonder af. -

Enkele losse opmerkingen die we tegen kwamen:

- Ik repareer de schade niet meer; over een week is het toch weer kapot. -

- Idee: maak de bus rood! -

- En als je geen fiets hebt.....? -

Het velletje van Pieter doorgelicht: -

Toine in de bocht, Pieter uit de bocht,

Toine op het rechte stuk (waar gebeurt! -)

ik doe aan Tai Toine Do, Pieter in de

panoramabocht, Toine op de squashbaan,

Pieter in Chicane, Toine tijdens de 24-uur

van Le Mans, Pieter in Stockholm-Sydney:

mjam,mjam, Toine in het kanaal, Pieter

tosti, Toine in de friettent: Toinnetje

super-speciaal. -

Een relaas: - Omdat ik mijn fiets eens

niet kon stallen, keek ik rond en zag een

goed plaatsje: in de hockey-doelen op de

autoparkeerplaats; 's-avonds was mijn

fiets weg: De rector had hem verstopt in

het ketelhok! -

Wij hopen dat door de publicatie van deze feiten er veranderingen zullen optreden in de huidige toestand van de fietsenstalling.

Namens redactie, P.

INTERVIEW MET SUPERSTER

Na de leerlingen d.m.v. een enquête om hun mening te hebben gevraagd, vroegen wij ook de rector in het hiervolgende interview om z'n mening over de fietsenstalling te geven.

KARILJON: Vindt U dat de fietsenstalling te klein is?

RECTOR: Nee, de leerlingen kunnen hun fietsen óf in de rekken óf op de blanco ruimte plaatsen. En de blanco ruimte op het achterste parkeerterrein is nooit helemaal gevuld.

KARILJON: Toch blijkt uit de enquête dat niet iedereen tevreden is over de beschikbare ruimte.

RECTOR: Dit vind ik vreemd, tot nu toe heb ik daar nooit klachten over ontvangen.

KARILJON: Men is vooral ontevreden omdat de fietsen door vallen nogal beschadigd worden. Dit betekent dat er te weinig rekken zijn.

RECTOR: Ja, maar ook in rekken kunnen de fietsen beschadigd worden, bijvoorbeeld omdat remkabeltjes kapot worden getrokken of door een slag in het wiel.

KARILJON: Een andere schadepost is roest en daarvoor moet er een overdekte fietsenstalling komen.

RECTOR: Wij hebben bij een bedrijf gevraagd hoe duur een overdekte fietsenstalling met een capaciteit van 450 fietsen en 20 brommers zou kosten.

Dat kost f 40.000,- en dat bedrag kan teruggebracht worden tot f 30.000,- omdat we veel rekken hebben en omdat we het kunnen laten uitvoeren door ons eigen personeel. Maar bij dat bedrag zijn de waterafvoer en de herbestrating niet inbegrepen. Al met al wordt het nu, met de schulden die we nog hebben van de bouw van de nieuwe school, te duur voor de school.

Later als de school minder krap zit, kan er misschien wel aan de bouw van een overdekte fietsenstalling gedacht worden.

KARILJON: En er is geen enkele mogelijkheid dat U een subsidie van het rijk kunt krijgen?

RECTOR: De Staat heeft ons een vast bedrag gegeven voor de bouw van de school. Dat bedrag mochten we besteden zoals we wilden. We hebben andere dingen belangrijker gevonden dan een overdekte fietsenstalling en het geld daaraan besteed.

KARILJON: Nu een overdekte fietsenstalling te duur is, kunt U op een andere manier tegemoet komen aan de wensen van de leerlingen?

RECTOR: Ja, als uit de enquête blijkt dat er behoefte is aan meer rekken, kan de school daarvoor zorgen. Dat is niet zo duur en daar kan op korte termijn voor gezorgd worden.

KARILJON: Dank U wel voor Uw medewerking.

RECTOR: Graag gedaan.

Inmiddels is bekend geworden dat er in de contactraad is besloten dat er fietsenrekken aangeschaft worden. Onderzocht wordt welk type rek het beste is omdat de huidige rekken ook niet ideaal zijn.

Maar er is beloofd dat er op korte termijn rekken bijkomen.

Zij stond daar zo eenzaam voor de ruit
Het nieuwe nummer van haar lijfblad
was uit

Zij had niet genoeg geld, dat was niet
niks

Hij kostte nu f 1,50, de nieuwe MIX.

Racend met haar wagentje door de
Albert Heijn

Wat kon ze nu toch vergeten zijn?

Ze wist dat ze iets vergeten was

Was 't misschien iets dat ze altijd
las?

Opeens zag ze 't daar liggen: 'De feeks'
Het allernieuwste boekje uit de
'Bougnetreeks'.

Mayonaise aan m'n kin

Handen vol vet

Ik heb toch zo'n zin

in nog een kroket.

Gauw naar binnen en aan die buis
Lui onderuit en kijken maar

Drank en zoutjes, net op tijd klaar
want daar verschijnt de kop van
Willem Ruis.

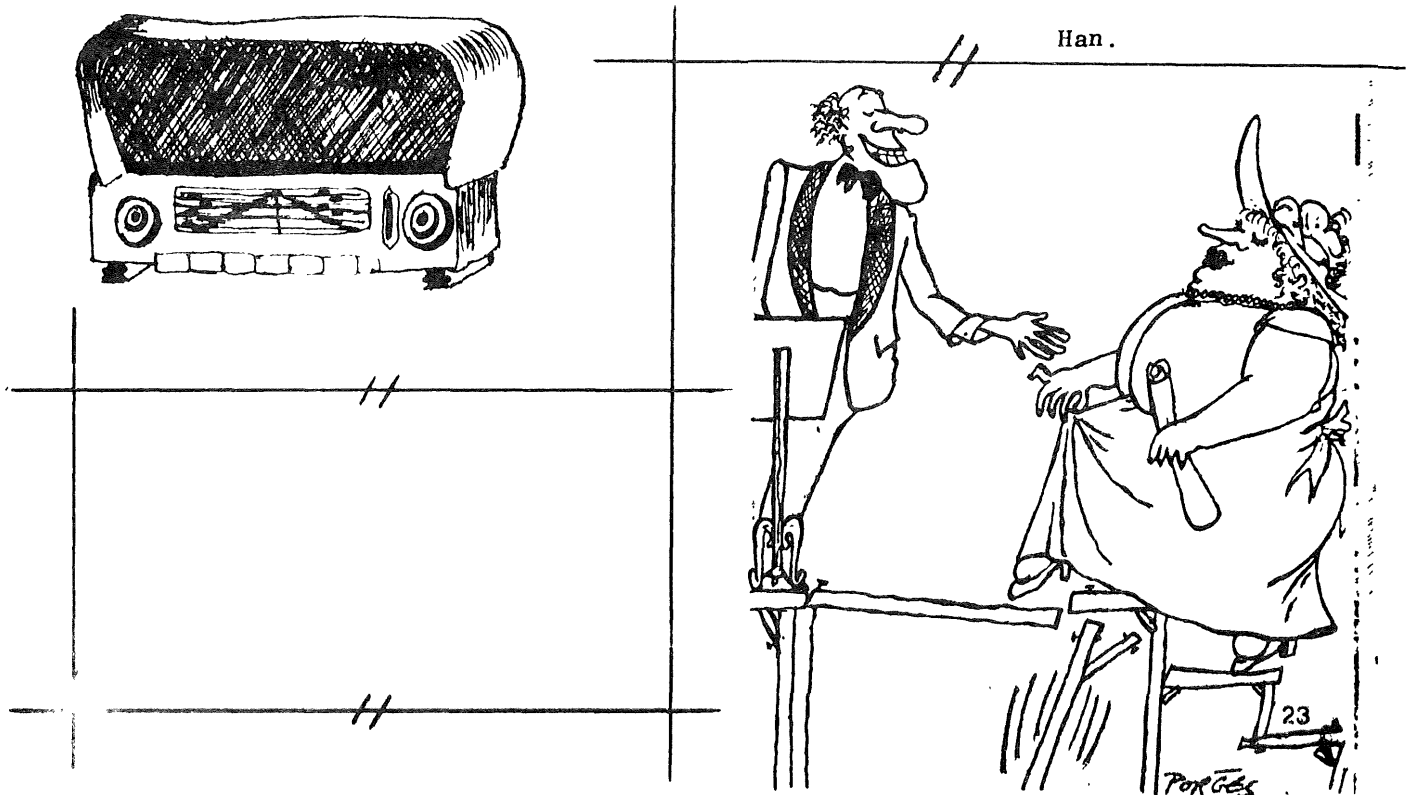
" DE SUITE "

Een van de beste programma's van dit moment is wel het VPRO radio-programma "De Suite", een programma met een literaire inslag. Het wordt uitgezonden iedere vrijdagavond van 22.30 tot 24.00 uur.

Goeie popmuziek (vaak life-optredens) afgewisseld met interviews (Piet Grijs) beschouwingen, verhalen (MMA. Biesheuvel) en gedichten (Mensje van Keulen). Ook Gerrit Komrij is van de partij met zijn brieven en Prof. Dr. Weisskopf (Ischa Meijer). Er valt heel wat te lachen, vooral om Marko Wind (Wim T. Schippers), die iedere keer een top-tien-hit in onvervalst Nederlands omzet en met begeleiding van PW and the specials ten gehore brengt, voorafgegaan door enkele humoristische zinsneden. Het geheel wordt aan elkaar gepraat door Jan Donkers. Misschien 'n leuke tip als d'r weer eens niets op de TV is.

P.S.

De hele VPRO-vrijdagavond is overigens de moeite waard met o.a. van 20.00 tot 21.00 uur het jongerenprogramma "oorkussen". 'T is maar een weet.

Tegelijkertijd met het 25-jarig priesterjubileum van de heer Verdonk en het afscheid van de heer Mensink, ging de allereerste produktie van onze eigenste toneelclub in première. Het stuk Thisbe en Pyramus (of net andersom?) werd voor de eerste maal ten tonele gebracht. Iedereen keek vol belangstelling naar de tegen de muur op zijn kant gezette tafel, waarachter zich een vrouwspersoon bevond. Het werd al spoedig duidelijk: dat moest de souffleuse zijn. Toen begon het stuk! Het was natuurlijk de eerste keer, maar men speelde toch lang niet onverdienselijk. Er was duidelijk al enig talent aanwezig. Het simpele verhaal werd dan wel niet helemaal vlekkeloos gespeeld, maar wat wil je? Het is een feit dat deze mensen zich het hele schooljaar hiervoor hebben ingezet. Het stuk duurde niet te lang en er zaten wat aardige grappen in. Ik ben ervan overtuigd dat er dit jaar nog harder gewerkt gaat worden en we kijken al uit naar het nieuwste produkt van deze mensen.

ALVAST SUKSES VOOR HET VOLGENDE SCHOOLJAAR.

HAN.

'moet plazzen'

"Ja wat is er en hoe heet jij ook al weer?"

"Ik ben Liesje meneer" .....

"Ja Liesje wat wilde je vragen of snap je 't nu al niet meer?"

"Nee meneer, uh, ik bedoel, ja meneer ik snap 't wel maar of ik even naar de w.c. mag."

"Nou zeg, begint dat nu al; je zit hier niet meer op de kleuterschool, dus wacht maar tot 't einde van de les!"

Jeemineetje, inderdaad geen lagere school meer; hoe houd ik 't hier 6 jaar vol. Maar ja, ondertussen zit ik met de gebakken peertjes: ik kan pas na de les op zoek naar een w.c. en dan daarbij weet ik niet waar 't lokaal 03 is waar ik zo dadelijk les heb.....

Ik zie nog wel, dan vraag ik 't maar aan één van die stomme vijfde of zesde klassers die me wel uit zullen lachen maar dat kan me niets schelen.

Nu zal ik maar opletten anders .....

Trrringgg ... de bel, vlug spullen inpakken en weg wezen.

"O, weet jij waar het lokaal 03 is?"

"Tuurlijk weet ik dat, dat weet toch iedereen, dag".

Jee, wat een slappe klets, dan maar aan iemand anders vragen: "Weet jij waar 03 is?"

Ja, gelukkig wel, daar achter in het noodgebouw, maar Kijk uit dat je met zo'n boekentas niet van de trap valt".

Ha. "Is daar ook een w.c. soms?"

"Ja, zelfs dat ... en niet verzuipen hoor!"

Zie je, hoe flauw, maar ja alles went.

Nu snel daar het trapje af, noodgebouw in (hoe noemde die jongen dat ook weer, iets van provisie of zo, zeker even geleerd willen doen) en dan naar de w.c., de eerste deur die ik zie moet het zijn ...

Tas neerzetten, deur open en snel binnen.

Oets, wat is dat nu??? Geen w.c. te zien!

Maar wat een rotzooi, zou dit de leraren-

kamer zijn? Moeten ze zeker zelf schoon-

maken! Oh, een bank, wat leuk, stom dat

wij niet zo'n kamer hebben, dan zou het

vast netter zijn: meisjes zijn immers

veel netter (zegt mam altijd) dan

jongens. En aangezien ik hier alleen

maar leraren zie (op een paar losge-

slagen leraressen na).....

Nee, toch geen leraren-kamer, ik zie die

meester van Engels al daar op die kapotte

bank liggen. Nee toch niet voor leraren

want hier slingeren plastic bekertjes en

ik zag net een meneer met een stenen kop

en schotel door de gang schuiven.

Ja, ik botste er in mijn haast bijna tegenop toen ik uit Engels rende. Maar wat is dit dan ???

En kijk, wat enig, een soort bar, al zeker oud want de verf is er bijna allemaal af. Oh, en een koffiezet-apparaat en een ijskast. Jesses, wa'n plekzooi, moet je hier zien. Dus ook niet voor het huishoudelijk personeel want de school ziet er best netjes uit en die meneer achter het raampje voelt zich hier vast niet thuis.

Ik denk dat ik 't weet: dit is natuurlijk de privé-kamer van die ene meneer met die vieze baard en rare kleren aan.

Zou die van deze vreemde muziek houden?

Niets voor mij, dat gejangel en geblèr,

geef mij maar disco of John Travolta.

Daar hangt trouwens ook een poster van hem, helemaal bekladderd, bah, wat gemeen .....

"Hé, kleintje, wat doede gij hier? Gij mugt hier hellemol nie binnen! Hé, Hagen, wa doen

we d'r mee, de vijver in of dur 't raom naor buite, ha, ha?"

Ho, ho wat gebeurt hier? Dus toch voor leerlingen, jee wat leuk, maar nu wegwezen

en snel naar de klas .....

"Zo, jij moet Liesje zijn, maar waar kom je vandaan?"

"Ik ben naar 'n toilet geweest meneer!"

EEN KIJKJE ACHTER DE SCHERMEN VAN HET LEERLINGENBESTUUR

Ja, daar was Dian laatst zomaar met haar blaadjes waarop je je stem uit moest brengen over de samenstelling van het nieuwe bestuur.

Al eerder had zij heel netjes geïnformeerd wie zich beschikbaar wilden stellen voor deze functies. Deze namen stonden nu op een velletje, voor ieder leerjaar een apart velletje. Goed, er werd gekozen en de volgende personen kwamen hieruit naar voren.

LOTTE: dit alleraardigste meisje vertegenwoordigt de brugklassen. Daar de brugklassen de meeste leerlingen hebben zou je denken dat het een zware taak is. Wat vindt ze daar nu zelf van? "Ja nou, zwaar kan ik het niet noemen hoor! Bovendien heb ik er erg veel plezier in de belangen van een ander te behartigen." Lotte zorgt er bovendien voor dat mensen die langere tijd ziek zijn niet vergeten worden. Als zij dit merkt, dan licht ze Dian in, die daarop met de desbetreffende klas in overleg gaat.

PAUL: Hij zit in de tweede klas. Hij is de secretaris. Paul maakt verslagen van de vergaderingen die van tijd tot tijd gehouden worden. De verslagen worden door hem vermeerderd en gedistruerd. Hij is eigenlijk op het idee gekomen zich beschikbaar te stellen doordat hij het voorgaande jaar veel met zijn vriend Pieter-Paul, die toen in het oude bestuur zat, meeging en hielp met veel evenementen. Eigenlijk is dit dus zijn tweede jaar kun je wel zeggen.

PIETER-PAUL: Iemand die in successie werd gekozen. Hij zit in klas 3. Pieter-Paul noemt zich de meneer van de centen. Dus penningmeester. "Penningmeester houdt in, zegt hij, dat als er geld nodig is ze naar mij toekomen". De redactie vroeg hem eens een kort verslagje te maken over waar ons geld (b.v. de leerlingenkaart van f6,00) zoal terecht komt. Pieter-Paul zegt dat hij zijn best zal doen.

ARNO: Een ouwe rot, die uit klas 5 komt. Arno zit vergaderingen voor en stelt de agenda op. Hij is voorzitter geworden omdat niemand anders het op zich wilde nemen.

Praten over kinderen

Volgens Arno wordt dit een goed jaar. Dit merkt hij bijvoorbeeld aan de lucht.

"Het is gewoon de hele sfeer, hé " zegt hij. (Zal wel ja, wij kijken wel toe, red.)

ERWIN: Erwin zit in de vierde klas en staat keurig op het velletje van het leerlingenbestuur achter het kadertje contactraad, maar dan wel tussen haakjes. Wat houdt de contactraad nu eigenlijk in. Erwin: "de contactraad is een verzameling van afgevaardigden van diverse besturen. Hierin zitten afgevaardigden van de leraren, afgevaardigden van het ouderbestuur, het schoolbestuur en natuurlijk van het leerlingenbestuur. Daar sta ik tussen haakjes achter omdat het teveel zou worden om telkens vanuit Vught op en neer te fietsen. Ik val allcen in noodgevallen in. Natuurlijk ben ik altijd bereid alsnog mijn echte intrede te doen in de raad als 't leerlingenbestuur me 'n brommer (liefst Solex) of een auto met chauffeur ter beschikking wil stellen. "Erwin denkt dat hij zijn taak echt wel aankan". Ik dacht, ik stel me gewoon beschikbaar, als die anderen dat kunnen moet ik dat ook kunnen. Dit bedoel ik niet negatief hoor, nee, juist opbouwend. Al dat gezanik over problemen vind ik geouwehoer, dat regelen we wel effe".

DIAN: Deze charmante jongedame zit ook in de contactraad. Zij is een eindexamencandidate en zal dus ongetwijfeld niet zo erg veel tijd hebben. Voor haar is het 't derde jaar in het bestuur. (Je zou haast zeggen dat ze erg populair is, red.)

Ze vertelt dat de contactraad om de 3 á 4 weken vergadert. Zij behartigen de belangen van de leerlingen. Als voorbeelden noemt Dian onder andere: De dag voor de (eind) compo's 's-middags geen les (kun je mooi nog een keertje gaan zwemmen, red.).

De week van de compo's geen proefwerken en/of overhoringen. Ze vertelt ook over Ellien. Ellien zit weliswaar niet in het leerlingenbestuur maar toch zit ze wel in de contactraad. Dat heeft zo z'n goede kanten, zegt ze.

Z.O.Z. —————>

HANS-GEORG: Ook zo'n grote jongen uit de zesde klas. "Al mijn ervaring van de vorige besturen draag ik graag over aan de anderen." (ja, ja. red.)

Hans-Georg zorgde er ondermeer voor dat de leerlingenkaart een nieuw jasje kreeg. Verder heeft hij weinig te zeggen. Alleen nog dat hij zal proberen zich naar beste kunnen in te zetten wat het behartigen van belangen van anderen betreft. (lijkt ons héél logisch, red.)

Dan hebben we nog de evenementencommissie. HAN heeft deze taak op zich genomen samen met ELBERT. Twee feestneuzen zou je denken, maar nee! Het zijn twee zeer serieus aangelegde jongelingen die hun taak dondersgoed kennen. Zij bemiddelen tussen school en leerlingenbestuur wat evenementen betreft.

JOS: leerling klas 5. Hij is gewoon lid. Heeft geen verdere speciale functies in het bestuur. Hij kan prachtige affiches maken!

De redactie van het Kariljon wenst het leerlingenbestuur een evenementen-rijk jaar toe!

P.

Na drie en een halve week zeuren van de nieuwe hoofdredacteur van het Kariljon (P.v.d.B.) ben ik dan toch zover gekomen om iets in dit al zeer oude hernieuwde blad te schrijven.

Allereerst even de indeling van het bestuur zoals dit ontstaan is nadat jullie allemaal gestemd hebben op de daarvoor bestemde briefjes.

Lotte Jaspers werd door klas één als kundig beschouwd en zit dus in het nieuwe bestuur; hierin gaat zij voor de wat langer zieke leerlingen (en leraren) zorgen.

Paul Janssen zal (na door klas 2 verkozen te zijn) de taak van secretaris op zich nemen en tevens de leerlingen vertegenwoordigen in de contactraad.

De penningmeester is afkomstig uit klas 3: Pieter-Paul Nabben. Hij zat al in het leerlingenbestuur voordat er gestemd was en dit doordat hij zeer op de hoogte is van de geldzaken van het L.L.B.

Als het enigszins mogelijk is zal hij deze functie tot het verlaten van Beekvliet blijven vervullen.

Pieter-Paul zal overigens evenals Paul in de contactraad jullie belangen behartigen.

Tevens afkomstig uit klas 3 is Elbert Hanhart (hij is niet gekozen), hij zal zitting nemen in de feestcommissie, dit evenals Han Epskamp uit klas 4.

Ook uit klas 4 afkomstig is Erwin Russel die, zoals jullie ook in het stuk van P.v.d.B. kunnen lezen in de contactraad zit.

Voor klas 5 werden twee man gekozen en een (dame) werd toegevoegd als vertegenwoordigster van de contactraad. De beide heren zijn: Jos van Hout en Arno v.d.Berg en de dame is Eline ter Stege.

Voor klas 6 zijn Dianne Heerkens en Hans-Georg van Liempd blijven zitten. Dianne zit in de contactraad en Hans Georg doet van alles.

Dit was het wat ik over het leerlingenbestuur wil zeggen. Een volgende keer zal ik nog wel eens wat schrijven, ik denk hierbij aan de clubjes en de fietsenrekken.

ARNO VAN DEN BERG.

LLR R A A D

spreekbeurt

HET "DENKEN" VAN EEN LERAAR.

Als aan een leraar gevraagd wordt -hetgeen geen zeldzaamheid zal zijn- wat hij van de leerlingen denkt, dan is dat tot daar toe, zolang dan maar niet meteen ook het vriendelijke verzoek tot hem gericht wordt door een ijverige "vergaarster van copie voor het Carillon" om zijn gedachten zwart op wit in druk of op stencil aan de kritische openbaarheid prijs te geven. Dat laatste echter is mij onlangs overkomen.

De volhardende Carillon-lezer(es), die het tot hiertoe volgehouden heeft, zal begrijpen dat schrijver dezès met een lichte huiivering de pen ter hand genomen heeft in de wetenschap dat hem de wijfelachtige "eer" te beurt gevallen was ofwel om iets zinnigs te zeggen in deze materie -hetgeen een langdurig denkproces vereist- ofwel om een stuk ter bladvulling voor een (veel?) gelezen schoolblad te produceren.

Er is ook nog een derde mogelijkheid die het midden houdt tussen het juist genoemde dilemma, of beter gezegd: die een mengeling oplevert van het een en het ander. De moeilijkheid die hierbij optreedt -maar die ik graag op de lezer(es) en diens onderscheidingsvermogen afschuijft- is waar dan de scheidingslijn ligt tussen zinnige opmerkingen en bladvullende prietpraat.

De leerling zal zich amper in zijn/haar eer aangetast voelen met de constatering dat leraar en leerling twee onderscheiden "grootheden" zijn. Laatstgenoemde oefent een beroep uit of vervult in het gunstigste geval een soort roeping, terwijl leerling-zijn een, bij sommigen wel 'ns wat lang durende, voorbijgaande fase in het leven is. (Hoor ik daar iemand opgelucht ademhalen?). Bovendien - en nu komen misschien de eerste stekeltjes overeen- heeft een leraar de hoogmoedige pretentie dat hij iets te leren heeft, terwijl de leerling meestal opgescheept zit met het schrikbeeld dat hij iets te leren heeft.

De oppervlakkige lezer(es) zal zich hier hoogstwaarschijnlijk afvragen wat het verschil dan eigenlijk is. Doch het aandachtige en nadenkende deel van de lezerskring zal geen moeite hebben om de naakte waarheid die erin schuil gaat, trefzeker te interpreteren.

Één van de waanzinnige waan-iedeeën waarmee de doorsnee-leerling behept is en dat bijna onuitroeibaar schijnt, is dat hij moet leren.

Hij moet natuurlijk leren, want ^{dat} hij wil zijn noodlot nu eenmaal, maar niet omdat het moet, maar omdat ie het kan als ie het kan.

Ook deze kryptische uitspraak zal menig lezer aan het denken zetten, al beseft ondergetekende wel degelijk dat de "denkende leerling" een tautologie is, die zijn weerga niet kent in het rijk der litteraire stijlbloempjes. Anderzijds onderschrijf ik (achteraf, wel te verstaan!) een zeer rake opmerking van een van mijn vroegere leraren, die zich 'ns verstoutte om tegen den leerling die begon met "ik denk..." en niet verder kwam, te zeggen: "Je moet niet denken, maar weten; denken moet je overlaten aan mensen die dat kunnen". (Het gerucht gaat nog steeds dat hij zich zelf tot die bevoorrechte klasse rekenende !).

Waarmee weer eens te meer bewezen is, dat een leerling het eigenlijk nooit goed kan doen: als hij denkt, dan doet ie teveel (omdat het niets toevoegt aan zijn leerling-zijn), maar als ie zegt dat ie denkt, dan doet hij te weinig, want hij zou (beter!) moeten weten. Nou, ga er maar aan staan!!

Er huist op deze aardbodem waarschijnlijk geen bevolkingsgroep die het wat dit betreft moeilijker heeft dan de leerling.

Het stomme nu van leraar-zijn is, dat leraren degenen zijn die dagelijks met deze armeschepseis te maken hebben en verkeren, hetgeen althans het vermoeden rechtvaardigt dat zij het (lekker?) toch ook maar moeilijk hebben. Eigenlijk denk ik wel 'ns: het onderwijs moet op z'n kop, want wat we willen is toch immers: boven wijs !

Ik kan me voorstellen dat menig lezer(es) er langzamerhand geen wijs meer uit kan. Als U dit leest, dan is uw geest waarschijnlijk weer tot hoognodige rust gekomen in de herfstvakantie. Vergeet echter bij het beoordelen van deze pennevruchten niet, dat zij in de week daarvoor voortgesproten uit een verwarde geest die daar blijkbaar hard aan toe was.

D.O. Cent.

SOLLICITATIE VOOR LERAAR

NAAM D.O. Cent (duitt) (10 CE)
ADRES Rue de Valenciennes 13

Om een modern leraar te zijn, dient men van veel dingen véél af te weten. Geef aan in welke onderwerpen u thuis bent

KARATE   VERDEDIGING TEGEN MESSE TREKKERS
 ONTwapENEN VAN LEERLINGEN   DRUG-DEALERS
 ONTMASKEREN   WIERSTAAAN VAN LUSTOBJEKTEN
 ENIGE KENNIS VAN NEDERLANDS, GESCHIEDENIS & NATUURKUNDE

(laatste categorie niet noodzakelijk, doch strekt tot aanbeveling)

Wat doet u als een leerling zich rottig in de klas gedraagt?

RECHT VOOR Z'N RAAP
 RECHT VOOR Z'N RAAP (MET UW EXCUSES AAN Z'N PA)

Hoe lang denkt u dat een gemiddelde onderwijzer het voor de klas withoudt? 7 JAAR   5 JAAR   EEN DAG

Wanneer een lastige leerling u een appel geeft, wat doet u dan?

BEDANKEN EN OPETEN
 EERST KIJKEN OF 'T GEEN BOM IS.

Afscheid

Ach, liefste
Nu je bent vertrokken
En niets meer tegen me hebt te zeggen
onze handen gleden uiteen
bij het laatste afscheid
Wat ben je nu aan het doen
Zit je wat
te lezen
Of koffie te drinken bij een andere vrouw
Mijn handen liggen
doelloos in mijn schoot
Wachtend op een teken
Een geluid
Maar ik hoor slechts 4 klanken
van de klok

18-10-'49

(P)

OVERGANG LAGERE SCHOOL -
MIDDELBARE SCHOOL

De vakantie was jammer genoeg afgelopen. Voor het eerst ging ik me in 't middelbare schoolleven van Beekvliet storten. Gelukkig raak je daar al gauw aan gewend.

Die eerste dag was ik natuurlijk stipt op tijd (maar het verandert in korte tijd al gauw moet ik zeggen).

Wat ik meteen deed was natuurlijk op onderzoek uitgaan. Niet te lang, anders kom je te laat en dat wil je graag voor de eerste keer wel vermijden. Gelukkig was 't de eerste dag alleen nog boeken ophalen. Ook de volgende morgen waren m'n vriendin en ik stipt op tijd. Spijtig, want we werden verwelkomd door de heer van Rijns-oever, die ons direct aan 't stoelen dragen zette, voor de dienst.

Zo'n grappige (sorry; flop) mis had ik nog nooit meegemaakt. Maar na de mis begon 't toch echt. Gauw, (dat dacht je althans) ging je 't juiste lokaal zoeken. Het begon al goed want ik was de houten barakken aan 't afzoeken, terwijl ik in de nieuwbouw moest zijn. Om vijf vóór een begon alweer de grote pauze (bevalt me uitstekend). Hierdoor kreeg je ook een goed verband met andere klassen.

Een paar dagen later stond Moorwijk alweer voor de deur. Het spijt me voor de Wilberthof, maar vergeleken bij Noordwijk, was Moorwijk veel leuker.

Wat ook het speciale van de Middelbare school is, dat je altijd wel een leraar (es) treft in een goed humeur. (tenminste laten we dat hopen).

Wel is er toch één nadeel van de Middelbare school. Van 't rustige basisleven kom je terecht in de modderpoel: het huiswerk, maar het went wel gauw. Desondanks zijn te vakanties niet te versmaden.

WETENSWAARDIGHEDEN

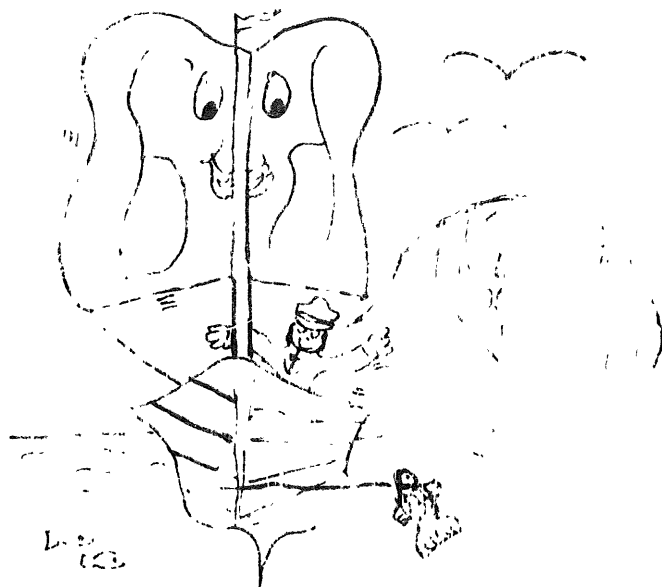
Nieuw-nieuw-nieuw-nieuw-nieuw-nieuw:

VAN HOREN ZEGGEN

"Van horen zeggen" is een gloednieuwe rubriek in het Kariljon. Hierin vermelden we de lachwekkende dialogen tussen docenten en leerlingen, maar ook leuke stomme, lachwekkende en andere rake opmerkingen van leraren en leerlingen kortom, deze rubriek is voor de optimisten, filatelisten, sadisten en voor al die anderen die het nog niet wisten.

Okay, dan gaan we maar van start met één van 's-werelds meest hatelijke opmerkingen:

Meneer Ronner (duits) dacht blijkbaar dat hij leuk was om tegen iemand met een stel groot uitgevallen oren die niet al te rustig op zijn stoel zat, te zeggen: "Nu houd je je mond, anders ZEIL je eruit".

(Red.: de heer R. had zijn keek opmerking voor zich moeten houden want, zijn opmerking was niet leuk, dat hij de klas waar de leraar was tegen zich gekregen heeft alleen omdat R. dacht even leuk te zijn.)

Nou, dan gaan we verder te spreken twee:

Een leerling werd er door de leraar lofs uitge... (geen idee wat er naat hij, aldus R., zijn mond open te houden moment had opengedaan)

Hierop zei de leerling... (geen idee) vaardig tegen R. "Ik zal... (geen idee) R.: "DAN MOET JE JE MOND... (geen idee) da,

toen zette die klas wel even 27-paar grote ogen op, omdat natuurlijk niemand had gedacht dat een leraar zo'n stomme opmerking kon maken.

(Red.: P.S.: Dit is ook 'n feit dat leraren ook "slechts" mensen zijn).

Dan gaan we nu maar over op een paar vriendelijke opmerkingen van onze nieuwbakken leraar, de heer Heijker. Deze was 'n derde klas iets aan het uitleggen en vroeg ene S. een voorbeeld te geven. Net toen S. 'n voorbeeld wilde geven kwam de heer H. met 'n alleszins vleierende opmerking die als volgt luidde: "GOH SYL, WAT HEB JIJ EEN LEUKE BLOUSE AAN." Het gevolg: een knalrood S.-je temidden van een onstuimig lachende klas die met geen middel stil te krijgen was.

Later in die les van H. viel nog het volgende voor: midden in zijn speech

MUZIEK-
RUBRIEK

IS DIT
EEN
PLEE-
FIGUUR
?

over één of andere ablativus zei hij tegen ene M.S.: "HEB JE NIEUWE SCHOENEN, M.?" Weer begon de klas onbehaarlijk te lachen. Ja, dat was me het uurtje wel.

In het begin van het schooljaar, dat wil zeggen in mijn eerste les latijn dit jaar, begon H. met te zeggen, volkomenterecht overigens, : "Wees niet bang iets te vragen als je iets niet begrijpt. Bij mij slaat U absoluut geen PLEE-figuur. Is dat duidelijk?" Ja, goh, natuurlijk was dat duidelijk. Wie dit niet begreep moest wel helemaal gek zijn.....

Nou, dat was het weer voor deze keer. Da-ag.

E. v. d. Dungen.

KLASSIEKE AVOND

Wat houdt dat nu precies in?

Door een klassieke avond te organiseren willen wij de mensen die wel eens wat anders willen dan popmuziek de kans geven dit te verwezenlijken.

Belangstellenden kunnen alleen, met begeleider (waarvoor wij in geval van nood kunnen zorgen) of in een ensemble spelen.

Niet-Beekvlieters mogen natuurlijk daarbij helpen. Toeschouwers ook van harte welkom!

De datum: vrijdag 9 november aanstaande. Houdt deze avond dus vrij!!

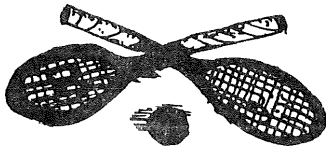
Namens het organiserend comité,

Marjolein Sebregts.

**Voor stille
genieters**

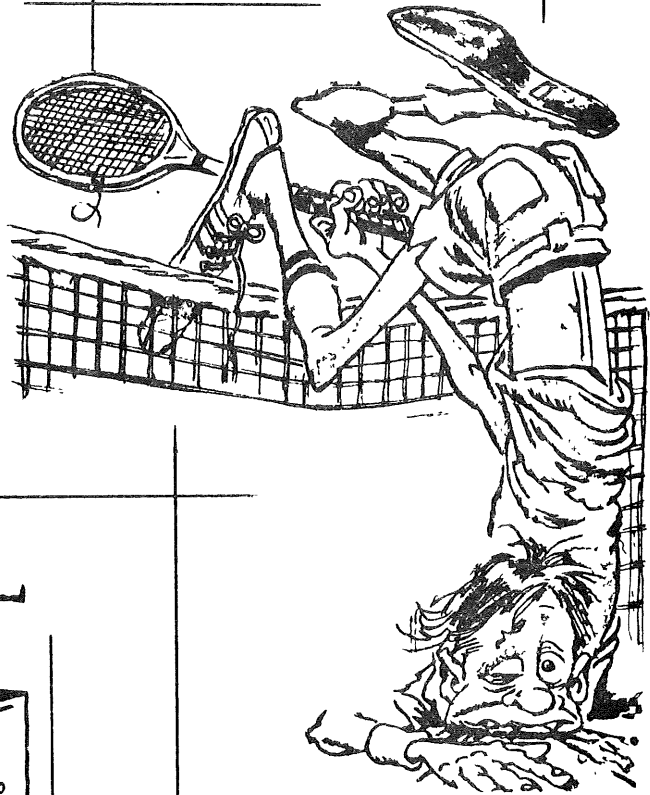
BEEKVLiet TENNIST THUIS TEGEN
HOOGVELD

(Impressies van een middagje tennis
kijken).

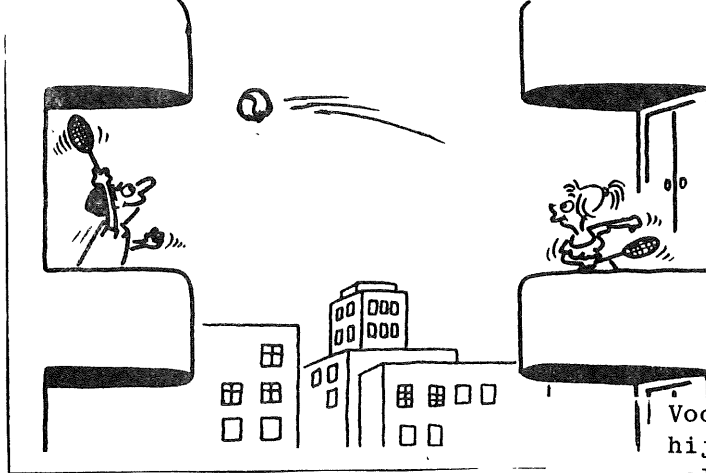

Daar stonden ze dan: "De helden van het asfalt", gestoken in witte gewaden, de één nog mooier dan de ander, surprisant schuilgehouden door nog mooiere trainingspakken.

Aan het "speel" materiaal was minder aandacht besteed; de vreemdste hout-constructies passeerden 's-schrijvers kritisch oog, doch meneer Ditvoorst kwam imposant met twee rackets de Col-ditzomheining binnenhuppelen. Even later werd door beide partijen heftig getennist.

WESSELS traint met haar overbuurman

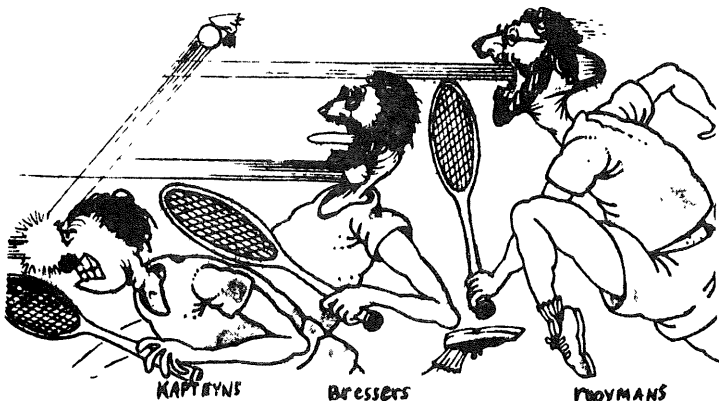
Voor meneer Bressers' stijl geldt; hij sloeg 2 van de 10 ballen in het veld.

Meneer Kapteijns weet wel hoe dat moet; hij speelde dan ook uitermate goed.

Meneer van Rijnsoever sloeg het balletje ook wel 'ns raak, doch zorgde tevens voor vermaak.

Ondanks Roelofs' keiharde stijl, ging hij met partner en al voor de bijl. Constant door z'n dochttertje gestoord werd Gondrie's partner met 3-6 de grond ingeboord.

Hij tennist slechter dan hij Frans(t) inderdaad, 'k heb het over Rooijmans(t)

Natuurlijk weer met complete roman!

SLAAPKAMER 18

Half zeven. De bus vertrok. Klas 5 op schoolreis-Griekenland. Na enkele uren steeg de stemming. Men praatte en kaartte. De reis vlotte. Het ging snel. Onderweg even uitstappen voor een etentje. Het werd al avond. Landen vlogen voorbij: Duitsland, Oostenrijk, Joegoslavië. Laat, heel laat in de avond kwamen ze aan in de plaats Thessaloniki. Iedereen was doodmoe en men ging, nadat de koffers uitgepakt waren, meteen naar bed. 5 Dagen zouden ze in Griekenland blijven. Griekenland met zijn tempels, ruïnes, etc. Ze hadden er zich op verheugd. 's-Morgens om een uur of acht stonden de eersten op om te gaan eten. Een half uur later de rest. Ze zouden meteen doorreizen naar Athene, dé plaats in Griekenland. Na een paar uur rijden, de zon brandde fel, kwamen ze aan bij de jeugdherberg in Athene, waar 't zich allemaal af zou gaan spelen.

De eerste vier dagen vlogen om. Men bezocht natuurlijk de bezienswaardigheden en organiseerde allerlei wedstrijden. 'S-Avonds werd er een wedstrijd of iets dergelijks georganiseerd. Die laatste avond echter was er een groots kampvuur georganiseerd op het veldje, achter de jeugdherberg. Een grote stapel hout 'sierde' het veld en een leraar gooide wat stinkende benzine over het hout en stak het hout aan. Langzaam stroomde het vol rond het kampvuur. Alle leerlingen waren aanwezig. Er werd wat gegeten en gedronken. Toen werd er besproken wat er die avond gedaan zou worden. Men was 't er snel over eens; een spel waarbij de leerlingen door de leraren gezocht moesten worden met zaklampen. Achter het veld met het kampvuurlag een klein bos en daarin zou 't zich afspelen. Henk echter was nogal bang, want ieder moest voor zich spelen. Hij besloot zich aan te sluiten bij een aantal andere leerlingen en ze zouden zich verstoppen. Iedereen had een blaadje bij zich en telkens als een leraar iemand had gevonden zou er een scheurtje in 't blaadje worden gemaakt; drie scheurtjes betekende dat je verloren had en weer bij het kampvuur moest gaan zitten. De duisternis viel al snel in en het spel kon aanvangen.

Het groepje van Henk rende zo hard als het kon naar de achterste rand van het bos. Daar was een greppel waar ze zich

in lieten vallen. Hij had 't er niks op in 't akelig stille bos. De bomen stonden als levensloze reuzen aan de hemel. In de verte zagen ze de zaklampschijnset al.

Er waren een stuk of vijf leraren die moesten zoeken en een was er zo slim om ook eens aan de achterste rand van het bos te kijken. De anderen hadden het gezien en renden door de greppel naar links. Henk was echter niet zo snel en werd door de leraar gevonden. De rest van de groep was verdwenen. Henk werd bang toen de leraar verdwenen was. In de verte zag hij wel een paar leerlingen rennen en daar, ja daar was een zaklamp te zien. Hij rende er naar toe en bleef bij die leraar. De rest van 't groepje had 't allemaal gezien en lag dubbel van het lachen. De leraar zei dat Henk gewoon recht door moest lopen dat hij dan vanzelf bij 't kampvuur zou komen. Henk wist niet hoe snel hij er naar toe moest gaan. Gelukkig 't kampvuur. Er zaten nog wat leerlingen, die al drie scheurtjes in hun papiertje hadden. Henk maakte ook snel nog 2 scheurtjes in z'n papier en ging rond 't kampvuur bij de anderen zitten. "Zo", zei iemand, die verder in 't verhaal geen rol speelt" ook al drie keer gesnapt?" "Ja," zei Henk. Annelies zou net een griezelverhaal gaan voorlezen. "Leuk", zei Henk, al huiverde hij bij de gedachte. Het was natuurlijk allemaal flauwekul, maar toch . . . Hij was wel 17, maar toch . . .

Lies, een aardig meisje uit zijn klas, waar hij verliefd op was, maar die niets van hem wilde weten, begon voor te lezen, iets wat ze nogal goed kon. Het verhaal heette 'Moord in de slaapkamer'. Intussen kwamen er steeds meer mensen rondom het kampvuur, dat nog steeds aan was. Ook het groepje dat hartelijk om het verhaal lachte. In het verhaal werd een vrouw dood in de slaapkamer gevonden.

Ze had 't er voor haar dood over gehad dat er iets niet in orde was in haar slaapkamer. Ze wilde van slaapkamer veranderen, omdat ze dacht dat de geest van haar overleden man in de slaapkamer huisde.

Van slaapkamer veranderen zou ze en de deur van haar oude kamer vergrendelen.

Maar het was te laat. Haar overleden man wilde haar bij hem hebben. Toen het verhaal was afgelopen, gingen men naar bed. Henk liep achter Annelies aan en complimenteerde haar met 't voorlezen. "Dank je", zei ze kortaf en liep weg.

Het groepje waarmee hij in 't bos was geweest lachte nog steeds. Een van hen sloep samen met Henk op één kamer en riep tegen hem: "Ga maar vast, ik kom zo".

Henk liep met een paar andere jongens naar boven. Sommige sloepen met zelfs 4-man op één kamer. Da's altijd beter dan met 2-en.

Hij ging zijn kamer binnen en kleedde zich snel uit, poetste zijn tanden en kroop onder de lakens. Hij moest nog steeds aan het verhaal denken. Hij deed het licht uit. Het was de hele dag warm geweest, het was nu wat kouder, maar het was toch nog wel benauwd. Opeens hoorde hij dat er iemand aankwam. De deur ging open. Het was Harm, die bij hem op de kamer sloep. Ook hij kroop snel in bed want 's-morgens moesten ze fit zijn voor de terugreis.

Weer kwam er iemand aan. Het was de scheikundelerares, die even alles controleerde en hem "WELTERUSTEN" wenste. Dat had ze iedere avond nog gedaan. Harm zei Henk ook welterusten en sloep al snel in. Dat leek tenminste zo. Henk moest nog steeds aan het verhaal denken en kon niet slapen. Eindelijk viel hij toch in slaap en droomde over Lies.

Plotseling schrok hij wakker: hij had iets gehoord! De schrik sloeg hem gelijk om het hart en hij probeerde Harm wakker te maken, maar hoe hij hem ook aanstootte, Harm gaf geen kik. Opeens voelde hij iets nats op het bed van Harm. Er zat een vloeistof aan zijn vingers. In 't flauwe schijnsel van de maan zag hij dat het bloed was, dat aan zijn vinger zat.

Weer dacht hij aan 't verhaal. Hij gaf een SCHREEUW, SPRONG naar de deur en deed het licht aan. Verstijfd van schrik bleef hij staan. Daar op 't bed, naast zijn bed, lag Harm met een half opengesneden keel, met een bed vol bloed. Een afgrijselijke KREET gaf Henk en hij maakte dat hij zo snel mogelijk weg kwam.

De terugreis was begonnen. Er heerste een ontspannen sfeer in de bus. Men praatte en lachte over wat er die nacht was gebeurd.

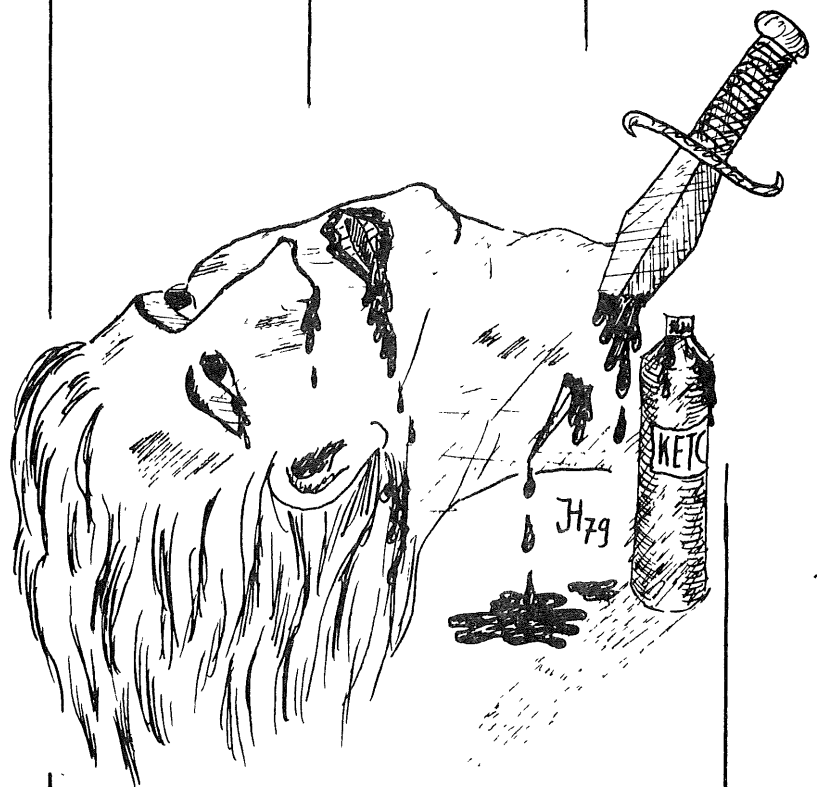
Die Harm, altijd in voor een grapje. Alleen Henk kon er niet om lachen. Hij was die nacht regelrecht naar de overkant van de gang gelopen, naar de kamer van Lies, toevallig, en gilte daar dat Harm vermoord was.

Lies kon haar lachen bijna niet verbergen, maar 't lukte toch net. Je kletst. "Nee" echt zei Henk, ga maar kijken.

Lies was gaan kijken met de meisjes van haar kamer en kwam even later terug met een gezonde Harm die met een handdoek de tomatenketchup en make-up van zijn keel wreef.

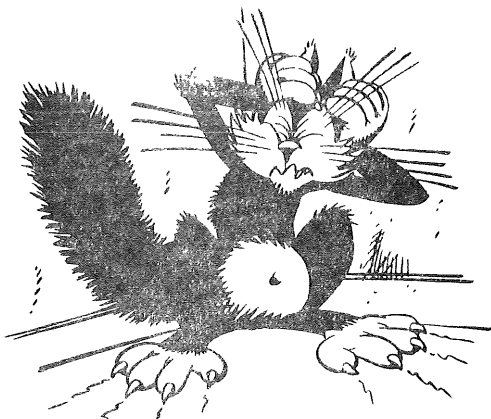
Ze lachten, maar Henk niet. Hij wist nu dat ze een misselijke grap met hem uitgehaald hadden, maar ook dat hij het nu helemaal bij Lies verpest had.

Die hoefde nu helemaal niets meer van hem te weten.....

EEN UURTJE...

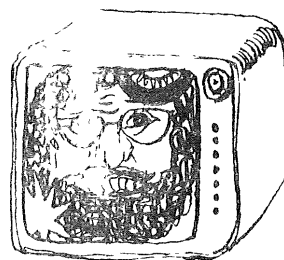
Zaterdagavond, 7 uur. Buis aan. Top 50 kijken. Extravagante figuren duiken opzij en daar verschijnt de roodharige kop van de 'heer' Maat. Een hoop geschreeuw over de paradeplaat. Een hoop applaus en dan komt de artiest. Welgesteld 2 minuten kunnen we dit figuur aanschouwen en dan ebt het beeld weg. Terstond begint de levende klerenhoop weer te schudden op de maat van de muziek. Dan razen er 20 namen over het beeld en wordt alles nog even herhaald. Stukjes film vliegen ons voorbij. Disco-freaker razen over het scherm, de een nog tuittiger dan de ander.

Dan zijn we aanbeland bij de tips, waar dan heel al en toe wat soeps bij zit en/of een nummer dat men helemaal toont, omdat het exclusief voor de omroep waar je niet bij hoeft na te denken, is opgenomen. Dan verdwijnen de foto- en andere modellen.

De aftiteling begint. Weten we tenminste wie deze rotzooi te stand brengen. Al met al..... weer een uur verpest.

OPVULLERTJES

Natuurlijk stellen wij van het Kariljon ons blad ook beschikbaar voor het plaatsen van advertenties om zo mee te kunnen concurreren in de harde strijd om het bestaan.

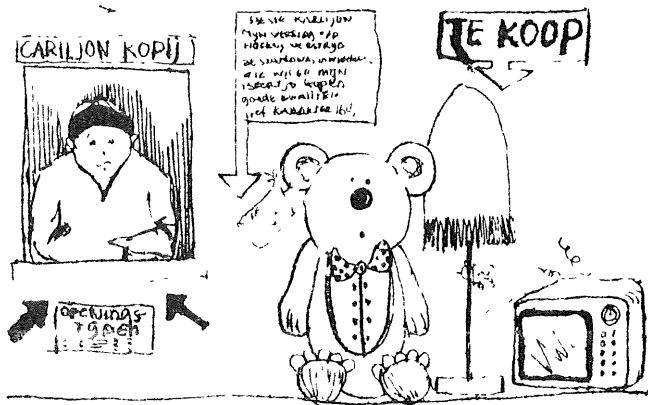
De advertentiekosten zijn niet hoog: f 1,50 per letter (hoofdletter f 3,50) (Deze tarieven zijn overgenomen uit de Telegraaf).

Als je deze kosten toch nog te hoog vindt, probeer dan je advertentie in een ingezonden stuk te verbergen. Misschien merken we het niet!

Nu zullen wij even enkele voorbeelden van advertenties geven.

Met vreugde deel ik, de 4e klasser B.B., mee na lang studeren de eerste voldoende voor godsdienst in mijn Beekvliet-carriere te hebben gehaald. Donderdag en vrijdag kijkavond. Felicitaties onder no. 12168 van dit blad

Voor gebruik in de les. Een zeer goede accu waar o.a. tosti-automaten, koffiezetautomaten, flipperkasten en frituurpannen op aan te sluiten zijn. Te bevragen bij Jacob Mons.

niet
alleen
voor
je kindje
maar ook
voor
jezelf.

Om misbruik te voorkomen moeten wij jullie wel enkele beperkingen opleggen. Het is verboden te verkopen: Rapportpunten hoger dan 6,8, kaugums die meer dan twee eigenaars hebben gehad, bibliotheekboeken, vuurwerk voor 1938, schrijfgerei onder de f 1.200,-, kleding van leraren, stiletto's langer dan 23,46 cm., rode brievenbussen, jezelf, pantserauto's lichter dan 2 ton, gekneusde pingpongballen, geopende wijn van voor 1977, door je moeder gesmeerd brood, drugs, leraren of personeel, groene zakdoeken, je oma, de kat van de burens, ingemetselde brandkasten (wel met huis en al, makelaarskosten 12% van de opbrengst), valse wimpers, grafstenen (of de naam van de verkoper moet erop staan) en gemerkte stokken kaarten

MOORWIJK

Ik vond Moorwijk erg leuk. Ik heb er drie fijne dagen gehad. Het bosspel 's-avonds vond ik het leukst van alles. Vooral toen het eenmaal goed donker was. Ook de quiz was erg leuk. Erg leuke vragen en erg spannend. Van het spel met opdrachten was het jammer dat veel dingen onduidelijk aangegeven waren. En het roedrossen door al die struiken en bossen zonder paden beviel me niet zo. De ochtendgymnastiek vond ik (persoonlijk) niet zo leuk. Je moest nogal erg veel lopen en ik was bekaf toen ik er mee klaar was. Rugby in de vrije tijd was hardstikke leuk. De ochtend van het maken van allerlei dingen was ook erg leuk en de avond waarop de toneelstukjes werden opgevoerd vond ik een erg leuke avond. Het volksdansen vond ik niet zo leuk. Wat de rest betreft was het een goed geslaagd kamp!!

"rugby in de vrije tijd was hardstikke leuk"

Jos Rovers.

MOORWIJK

3 Dagen dit jaar zijn we naar Moorwijk geweest. Klas 1C en klas 1D. Ik vond deze dagen heel fijn. Het ochtendgymnastieken waar ik tegenop keek was juist fijn. Het eten was heerlijk en de eerste avond at ik veel meer als wat ik thuis eet. Het bosspel vond ik zeer geslaagd en was dus leuk om te doen. (Alleen onze kaart klopte niet helemaal). Toen op donderdag die creatieve morgen was gezellig en de nasi ging er in als koek. Vooral het volksdansen die middag vond ik een van de leukste dingen. 's-Avonds de toneelstukjes. Je zou niet verwachten dat er zulke leuke stukjes kwamen. Dan de laatste dag. Het sporten was zeer gezond en fijn. Ook die middag at ik veel meer dan thuis. En dan voor de laatste keer volksdansen. Er waren al wat ouders en die stonden te kijken. Van volksdansen wisten we nu al veel meer. En dan terug, terug (en) van een goed verzorgd en heel fijn kamp.

Paulien 1C.

Hoe vertederend zijn de bovenstaande stukjes, hoe mooi! Deze brugklas-sertjes zijn er geheel van overtuigd dat de dagen op Moorwijk zuiver kennismakingsdagen van leerlingen onderling zijn geweest. Wat een mooie, reine gedachtengang.

Toch zal ik hen moeten laten schrikken met de harde realiteit. Deze dagen zijn niet alleen, zoals het lerarencorps zo mooi kan zeggen, orientatiedagen voor leerlingen. Neen! Evenzo zijn het dagen van observatie voor leraren.

De leraren zijn die dagen als professoren die het open gedrag op de Apenrots van Artis bestuderen. Gewapend met potlood tekenen zij alle zaken aan die tegen het docenten-gezag ingaan. Voor elk verkeerd woord (bijvoorbeeld als een jongetje "poep" zegt of zo, dat is natuurlijk ook wel 'n vies woord hè!) dat gehoord wordt zetten de leraren netjes een streepje achter de naam van de "onwetende student". Elke te gewaagde blik naar de andere sexe wordt bestraft met een kruisje.

Zo strepen en kruisen de leraren een aardig eindje weg. En na die dagen komen ze heimelijk op een avond samen en bespreken ze de "behaalde resultaten".

De rector heeft al een groot archief laten maken waar ze dan voor altijd kunnen terugvinden hoeveel keer Jantje naar Annetje heeft gekeken en hoe vaak Marieke haar frietjes niet op had. Ja, jullie zijn er dit jaar ook weer aardig ingetuind, kinderen: Voor eeuwig ben je getekend. Elke vergadering beginnen ze nu weer als jouw naam ter sprake komt, over dat ventje met die schandelijke woordenschat of over dat meisje dat haar tandjes 's-avonds niet poetste.

Nu zullen jullie denken, waarom vertellen ze dat nou niet eerder aan ons, zodat wij niet het slachtoffer van onze onwetendheid zouden zijn geworden. Voor het antwoord moet je maar wachten tot je in de tweede klas zit. Dan denk je zelf ook: "Laat ze er maar intuïnen, wij zijn er tenslotte ook ingelopen". En stilletjes heb je er net zo goed plezier om, net zoals wij er ook dit jaar weer plezier om gehad hebben. Ook wij zijn er eens ingetuind!

brieven

Aangezien ik, Beste Kariljon, er heilig van ben overtuigd, (let wel, ik ben niet zo'n fanatiek christen) dat het Kariljon ONDANKS de redactie-leden (....) er weer geheel anders en leuker uit zal zien (iedere keer leuker nietwaar?), leg ik jullie mijn grandioze idee voor dat blad NOG leuker en gezelliger en bovenal lachwekkender te maken door eens een problemenrubriek te plaatsen. Niet zo botweg getiteld: "Schrijf maar aan Mia" of "Marietjes problemenrubriek" maar (zomaar een idee) de grandioze titel (hoe kan het anders voor iemand met veel te veel fantasie, dat noodzakelijk is om de "Beekvliet-loopbaan" door te komen): "Een Probleem Heeft Iedereen" (RIJMT).

Bij vele liefdesproblemen (waar velen mee te kampen hebben) zet je bijvoorbeeld neer: "Lufletter voor ..... Spetters" (RIJMT OOK).

Om de knoop door te hakken van de laatste problemenrubriek schrijf ik hier een probleem van een vriendinnetje dat verliefd is op de leraar. Het gevolgprobleem is van mij, maar je zult het zo wel horen.

Luister maar: Ze is namelijk verliefd op . . . . .

Ja, mag ik dat wel zeggen zonder hem te beledigen. Nou ja, dan maar geen namen. Ik bedoel dus die jonge leraar die altijd honger heeft en die je overal en altijd een boterham ziet eten (zelfs in de klas). Daar krijg je zelf ook zo'n honger van en dan durft ie ook nog te zeggen dat jij dat niet mag en hij wel: Hij is niet voor niets leraar geworden !?!

Volgens mij heeft hij voor de hele dag 3 brooddozen nodig. Maar ik dwaal af, dus op hem is ze verliefd.

Gevolg: ik ga helemaal kapot van dat gezeur dat hij zo'n (ik krijg het zelfs bijna niet uit mijn pen) "stuk" is. Iedere keer als we l a . . . ik bedoel klassieke taal hebben zegt ze de hele tijd dromerig dat hij (ik schrijf het niet meer op hoor) het bovenstaande enz. is.

Alsjeblieft Laura, Mia, Hannie, Marie, Antoinette of wie dan ook: Help haar van die verliefdheid en mij van dat gezeur af!

Groetjes en sukses.

(Naam bij Redactie onbekend)
"Victum of Luv for tietsjers" uit de tweede
vert.: slachtoffer van de liefde voor leraren.

P.S. Sukses verzekerd met zo'n grandioze rubriek.

Jammer, best kind, het stukje klinkt zeer geloofwaardig, maar voor ons is niets en niemand veilig. Wij hebben al lang door dat jij degene bent die op die Latijnse leraar verliefd is en dat jij dus met dit probleem zit. Vreemd dat je zo'n probleempje zo in een verhaaltje wilt verstoppen. Schaam je je er soms voor? Desalniettemin willen we je natuurlijk behulpzaam zijn.

Schaf het boek Romanitas aan en begin daar op bladz. 77 Cicero te vertalen. Werk zo elke dag een bladzijde door.

Gegarandeerd binnen 3 weken ben je geheel genezen van je verliefdheid !

REDACTIE.

**Hij gaf me al de liefde
die ik gemist had**

VRAAG HET MAAR AAN TANTE ANNIE

('t kannie dâ tante Annie 't niet wit)

Beste Tante Annie,

Mijn vader is rector van deze school. En dat is nog niet eens het ergste, maar iedereen vraagt mij om bij mijn vader te slijmen omdat zij dat willen. Wat moet ik doen?

Reneetje

Beste Reneetje daar moet je je niets van aantrekken. Laat je niet beïnvloeden of omkopen door anderen. Wees flink en slijm niet bij je vader voor iemand anders. Tussen haakjes, René, afgelopen week ben ik eruit gestuurd en ben ik drie-maal te laat gekomen en heb ik me niet gemeld. Zou jij nu even een goed woordje voor mij willen doen? Ik bedoel niet slijmen, maar gewoon. Praat er eens over met je vader hè. Vast bedankt!

Tante Annie

Beste Tante Annie,

Ik ben een meisje in de tweede. In de vierde zit een aardige jongen maar die trekt zich niets van mij aan. Zou dat misschien aan mijn rode haar liggen?

Lucie.

Lucie, ik denk niet dat het aan je rode haar ligt maar houdt eens op met die jongen zijn aandacht te trekken. Laat dat joch eindelijk met rust.

Tante Annie

Waarde Tante Annie,

Sedert de dood van mijn moeder woon ik bij mijn tante. Mijn tante laat mij niet veel vrijheid, zij verbiedt het klavier spelen en het dragen van "wereldsche" kledij. Nu loop ik in een wollen stoffen japon, die mij niet flatteert. Als mijn tante haar vrome kwezels van vrienden ontvangt, dwingt zij mij daarbij aanwezig te zijn en het gezeur aan te horen. Wat moet ik doen? Ik ben ten einde raad en overweeg het huis van mijn tante te ontvluchten. Wat raadt U mij aan? Uw wanhopige dienaars,

Saartje B.

beng!

TANTE ANNIE

Beste kind, blijf bij de vrome tante, die je een goede opvoeding geeft. Zoiets zie je tegenwoordig niet veel. Wees blij met je strenge opvoeding. Blijf dus bij je tante, die er met een strenge opvoeding voor zorgt dat je geen ijdele nuf wordt.

Tante Annie.

P.S. Schrijf nooit meer brieven, je stijl is afschuwelijk.

Beste leerlingen,

Schrijf je brieven met problemen naar Tante Annie. Zij weet raad met allerlei probleempjes, niet alleen onvoldoendes voor Godsdienst, maar ook liefdesperikelen, je uiterlijk, frisse adem, je overweldigende populariteit etc. Allerlei brieven zijn welkom. Liefdesverklaringen worden discreet behandeld. Foto's op erewoord retour.

Jullie begripvolle
Tante Annie.

PAUL

S

redak^tie!

G^delⁱe^ve

B^a
rt

pu
CK

N
N
A

eri
C

E^r
I b E^t

heer
E^H
LO

LO
ES

M
IN^k
a

h
AN

ma
Rⁱ
a

Dit blad is mede tot stand gekomen
door de welwillende medewerking van:
mevr. Toelen en mevr Smolders (typen)
de heer Minkels (drukken etc)

Bedankt!

opsporingsbevel :

THINKABOUTER

signalement : hengeltje en baard

Laatst waargenomen : Bij de overhandiging
der diploma's van de 6^e klas
waarbij een duidelijke aanwijzing werd
gegeven aangaande de plaatsing :

Bij de vijf natuurlijke (hij heeft niet
voor niets een hengeltje)

zoekt Allen!!

A.R. E.C. Y.v/d.S.

*P.S. een kleine hint : misschien is de achtertuin
van de Meer Wontjes een idee.*

